

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 30 kwietnia 2007 r., sygn. akt I ACz (...) [WSC (...)]

w sprawie ze skargi M. M.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I C (...) w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2007 r., sygn. akt I A Cz (...), Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie M. M. na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 lutego 2007 r. w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego M. M. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub

uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Skarżący we wniesionej skardze kwestionuje postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Istotne jednak w niniejszej sprawie jest to, że przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może być wyłącznie orzeczenie, przez którego wydanie stronie została wyrządzona szkoda (art. 424¹ § 1 i art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Zaskarżone postanowienie o oddaleniu zażalenia na postanowienie odrzucające skargę o wznowienie postępowania wywołuje tylko stan potwierdzający, że wzruszenie orzeczenia merytorycznego nie było możliwe w drodze przysługujących stronie środków prawnych.

W niniejszej skardze skarżący nie wykazał, że przez wydanie kwestionowanego orzeczenia została mu wyrządzona szkoda. Stwierdził, że zaskarżonym orzeczeniem skarżącemu została wyrządzona szkoda w postaci prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko osobie nie będącej dłużnikiem na kwotę 31.567,90 zł. Taką bowiem kwotę zasądził Sąd Okręgowy w W. wyrokiem zaocznym z dnia 12 września 2003 r. od M. M. na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Skarżącemu chodzi zatem o szkodę wyrządzoną przez wydanie wyroku zaocznego z dnia 12 września 2003 r., a tego orzeczenia skarżący nie zaskarżył skargą z art. 424¹ i nast. k.p.c. Należy jednak wskazać, że gdyby nawet to zrobił, jego skarga zostałaby odrzucona, gdyż zgodnie ze stanowiskiem zajętym przez Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 października 2005 r., III BZP 1/05, mającej moc zasady prawnej, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne z dniem 1 września 2004 r. i później, a wyrok zaoczny w sprawie I C (...) uprawomocnił się przed tą datą. Oddalenie zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania miało tylko ten skutek, że potwierdzona została niemożność zmiany lub uchylenia wyroku zaocznego z dnia 12 września 2003 r. w drodze środków prawnych (art. 424¹ § 1 in fine k.p.c.). Nie zaktualizowały się natomiast przesłanki dopuszczające zakwestionowanie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 30 kwietnia 2007 r. skargą przewidzianą w art. 424¹ k.p.c.

Mając na względzie wskazane przyczyny, należało orzec, jak w sentencji postanowienia (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).